

יאיר ניצני מרים גבה

הייתם קונים ממני מכונית משומשת?

ההמלצה למכור את הרכב של הבכורה נשמעה הגיונית, עד שהבנתי שאני זה שאמור לנהל את המשא ומתן

נתן את הדיאגנוזה: "תראה, מדובר ברכב שמחירו במחירון ככה וככה (המספרים שמורים בכספת של מוסך מורשה), שאף אחד לא ישלם לך. יש פה תיקונים של 10,000 שקל. אני מציע לך עליו ככה ככה, בלי בדיקה ובלי לבלבל את המוח, וגם זה מוגזם כלפי מעלה".

המונולוג בהחלט הכאיב והזכיר לי את ימי ההורים מנעוריי, שבהם ישבתי מצונף מול המחנכת שלי בתי-כון, שדיווחה לאבי ולאמי על ה"הישגים" שלי בלימודים. אלא שכאן הסמארט היא התלמיה, ואני בתפקיד ההורים הנופים. ניסיתי להסביר לבחור כמה השקענו בטיפולים, שהחלפנו צמיגים, ושלמנוע יש צליל מלא בריאות כמו שירה של חקלאי יוצא סירת מהגבעטרון, אבל הוא לא התרשם. אז נפרדנו כידידים, כשאני מבטיח לחזור עם תשובה מההנהלה הראשית בוונציה.

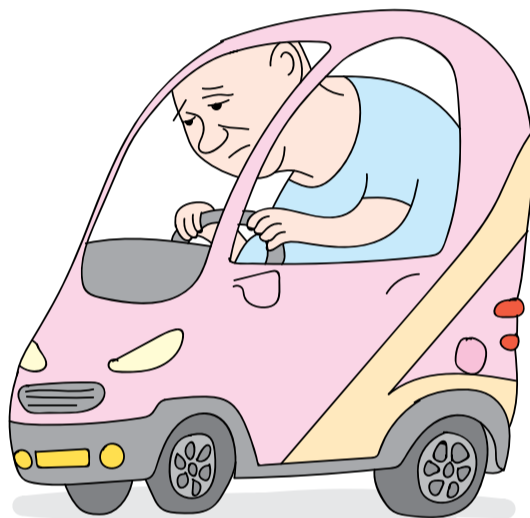
דיווחתי לבעלת הרכב על ההתפתחויות, הסברתי את עמדותי שמכיוון שהסטטוס מתקרב ויהיה קשה לעבור אותו הפעם ללא טמבון, פנסים והילוך אחורי, אולי כדאי שנשקול בחיוב פרידה מהבונבונניירה, עם כל העצב שבדבר.

המסקנות היו ברורות, לכן הילדה לא היססה ושלתה אותי להביא מסקנות אחרות, בדמות חוות דעת שנייה ממומחה – איציק ממוסך יגואר. איציק התגלה כמקצוען סימפטי, הכין לי אספרסו, הקשיב בסבלנות כשפירטתי את ההיסטוריה המלאה של הסמארט שלושה דורות אחורה, וקבע שלא צריך להיות פראיריס, וכדאי לנסות להוציא על המכונית הקומפקטית והסקלרוטית משהו כמו ככה וככה ועוד 4,000 שקל.

ההמלצה נשמעה הגיונית, הבעיה היחידה היא שמי שאמור עכשיו לשאת בנטל המשא ומתן הכלכלי הוא לא איציק ולא יו"ר ההסתדרות אבי ניסנקורן, אלא עבדכם הנאמן. מי יצטרך להתקין מודעה על חלון האוטו? מי ינסח מודעה בעיתון? ומי יצטרך למצוא קונה חלופי שיסכים לקנות בככה וככה את האוטו as is, בלי שאני משקר לו as is על הרוורס? אני.

עידכנתי את הקונה הפוטנציאלי בחדשות החי-מות. שמעתי אצלו מכה קלה בכנף של הקורבט, והוא העלה את ההצעה לככה וככה שקלים והגדיל את הדילמה. האם הזמן שלי והטרחה הנוספת יהיו שווים את ההפרש? הילדה כבר הפנימה שאולי מדובר בעסקה טובה, ויש מצב שהיא תיסגר בימים הקרובים כשסניפי הדואר – והעולם באופן כללי – יחזרו לתפקד אחרי החג. אבל אם עד אז אתם במקרה רואים אותי נוסע בסמארט חבוטה ברחוב וזה עושה לכם חשק, תשכחו מכל ההשמצות שני כתבו כאן על האוטו, שכמוכן נברו ממוחי הקורח למט"רות אמנותיות. מדובר ביצירת מופת טכנולוגית, שכמו יין טוב רק השתבחה עם השנים ותשנה את חייכם לנצח, שאותה אתם יכולים לקבל תמורת... לא יודע, תציעו משהו ונדבר. ●

yairn@israelhayom.co.il

איור: טל לזר

יש לה גג נפתח, מראה עכברי וסקסי, ואפשר לחנות איתה גם במרווח הזעיר המיועד לווספות. היא הסכונית בדלק ושירתה את הילדה בנאמנות כמה שנים טובות, אבל את האמת צריך להגיד: היא לא צעירה, ומכיוון ששנות אוטו דומות לשנות כלב, גם כאן כדאי לשקול המתת חסד או מעבר לפנסיון. הגג הנפתח כבר לא נפתח, השלט לא נועל את האוטו. ולפעמים, כשרוצים לנסוע ברורס, היא מסר"בת ומבחינה שזה כבר לא לגילה, ומה שהיא כבר עשתה ברורס אתה לא עשית קדימה.

הילדה היתה כנראה עסוקה בשיט גונדרלות, ולא היה לה זמן להקדיש לנושא. היא אמרה בקצרה שאברוק מה הבחור מציע ונחליט. צילצלתי לקונה הנלהב שנראה לי כסטודנט צעיר. הוא אמר שישמח לבוא אחר הצהריים לראות את הכלה ולסגור עניין במקום.

מפה לשם ירד הערב, והפגישה נקבעה בחשיכה. שאלתי בהגינות מתחסדת אם אין לו בעיה לבחון את הרכב בחור"ש, והוא ענה שזה ממש בסדר. שמחתי בלב שהקונה שמצאתי הוא נער פותח וחסר הבנה, והר"גשתי כסוחר מכוניות ממולה שעומד לבצע את עיסוק העו"קץ של חייו.

בעשר בלילה הבחור הגיע נהג בקורבט ספורט אדומה ומצוחצחת של אספנים, וכבר לא נראה חובב ככלל. הוא הביט בסמארט במקצוענות, הקיף אותה עם פנס ושאל ביסירות, "הגג נפתח?". עניתי ביושר, שלא ממש. "והשלט פותח?". שוב נאלצתי להודות שלא, כשאני מתלבט איך אני מבשר לו שיש בעיה גם עם הרוורס. ואז, כמו רופא במחלקה הגריאטרית שכבר ראה הרבה פצינטים שאין להם טעם להשקיע בבגנות ירוקות, הוא

כמה ימים לפני שהבכורה שלנו נסעה ללמוד בוונציה, מישהו בדרום תל אביב כיסה את הסמארט שלה וכיוון אותה אפילו יותר ממה שהיא היתה מכוונת קודם. המפגע חשב שהוא סמארט, ונסע משם בלי לה- שאיר פתק. אבל הילדה הצליחה לשים יד על תמונות ממצלמת אבטחה שמוכיחה את קיומו של האירוע, ואז נסעה ללמוד בחו"ל.

עלי הוטלו כמה משימות, מבלי שנשאלתי אם אני מעו"ניין בהן: לתקן את נזקי ה"פגע וברח" של הג'וק. להעביר את החומר המרשיע לחברת הביטוח. לקבל ממנה החזר על עלות התיקון. ובאופן כללי, לדאוג לאוטו, להניע אותו, לרחוץ אותו, לשכנע אותו שהוא עדיין רכב שווה למרות שהנהגת שלו נטשה לאירופה, ולהבטיח שהוא יתפקד גם כשהנסיעה תחזור ארצה.

הביקור שלי במוסך שיעשע את הנוכחים. בדרך כלל מכוניות הסמארט הקטנטנות מאכלסות בחורות קטנטנות לא פחות ומצודדות קצת יותר, והם הופתעו כשמקופסת תכשיטי החרסינה יצא פיל מבוגר וגדל מידות כמוני. אחרי סקירה קצרה הם הסבירו שהתיקון יהיה יקר, בעוד בביטוח נתנו לי להבין שהמצורד אחרי הנהג המצולם עשוי לקחת זמן רב.

החלטתי לדחות את התיקון, ובאחד הימים שבהם לקחתי את הקופסונת המעוקמת לסיבוב שנועד לשמור על דופק המצבר שלה, ניגש אלי בחור צעיר וחביב ושאל אם אהיה מעוניין למכור את הרכב as is. הסברתי לו שהרכב שייך לבתי, אבל אני בהחלט אקח את מספרו ואשאל אותה.

צילצלתי לסוחרת מוונציה, וכאב המנסה לחנך את בתו לגדולות שמתני על השולחן את הבעד והנגה, כולל העובדה שמדובר בקנייה as is, כלומר בלי בדיקות ובלי להיכנס לעומק הצרות שיש בכל אוטו לא צעיר. או בקיצור, גם אם הוא נוסע as עיוה.

הבעיה שמבחינתנו, מכונית היא יותר מקופסת

פח עם ארבעה עיגולי גומי וג'ריקן רלק. יש לה גם ערך סנטימנטלי לא מבוטל, בעיקר אם זו "הראשונה" שלה. חברות הרכב לא עושות לנו את זה קל יותר, כשהן מצמידות למכוניות תכונות אנושיות כמו "המשפחתית", "הספורטיבית", "החייטית" או "המרווחת", כדי להפוך את המכוניות לחברות הכי טובות שלנו (אבל עם כל הכבוד להאנשה, לא שמעתי על המכונית "הנודניקית", "המשע"ממת", "הממורמרת" או "האש"מאית הוקנה").

גם במודעות הדרושים מצמידים למכוניות תארים כמו "מיוחדת" (טרנטה שמיוחדת כזה שהיא לא נשלחה לגריי-טה), "מצב מכני מצוי" (יחסית למרכבה של מונטיפיורי) או "מרופא" (עשתה תאונה עם אמבולנס). הסמארט המדוברת היא מכונית מתוקה עם אופי שובב.

לרוב, המכוניות הקטנטנות מאכלסות בחורות קטנטנות לא פחות ומצודדות קצת יותר, והמוסכניקים הופתעו כשמקופסת התכשיטים יצא פיל מבוגר וגדל מידות כמוני